

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΜΝΗΣΤΙΑ: ΜΗ ΧΤΥΠΑΤΕ ΔΙΑΔΗΛΩΤΕΣ – ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ Ε.Ε.

✘ Δελτίο Τύπου, 25/10/2012

Άνθρωποι που διαδηλώνουν ειρηνικά σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) έχουν δεχτεί χτυπήματα, κλοτσιές, πυροβολισμούς και τραυματισμούς με λαστιχένιες σφαίρες, καθώς και ψεκασμούς με δακρυγόνα αέρια, ωστόσο, η υπερβολική χρήση βίας από αστυνομικούς παραμένει αδιερεύνητη και ατιμώρητη.

Μέσω προσωπικών ιστοριών από την Ελλάδα, την Ισπανία και τη Ρουμανία, η σύντομη έκθεση της Διεθνούς Αμνηστίας **Αστυνόμηση διαδηλώσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση** εκθέτει την υπερβολική χρήση βίας εναντίον διαδηλωτών και δημοσιογράφων, την αυθαίρετη κράτηση και την παρεμπόδιση της πρόσβασης σε ιατρική βοήθεια, και καλεί τις κυβερνήσεις να αποτρέπουν και να διερευνούν αυτές τις παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

«Πράγματι, οι αστυνομικοί είναι υπεύθυνοι για την προστασία της δημόσιας ασφάλειας και της έννομης τάξης. Ωστόσο, έχουν επίσης την ευθύνη να διασφαλίζουν ότι όλοι όσοι βρίσκονται στις επικράτειές τους μπορούν να απολαμβάνουν το δικαίωμα στην ειρηνική συνάθροιση», δήλωσε ο Φώτης Φιλίππου, Συντονιστής των Περιφερειακών Εκστρατειών της Διεθνούς Αμνηστίας για την Ευρώπη και την Κεντρική Ασία.

«Οι κυβερνήσεις πρέπει να εξηγήσουν με απλά λόγια και να επαναλάβουν ότι οι αστυνομικοί επιτρέπεται να χρησιμοποιούν βία μόνο όταν αυτό είναι απολύτως απαραίτητο. Πρέπει να εκδώσουν αυστηρές οδηγίες για τη χρήση των δυνητικά θανατηφόρων συσκευών ελέγχου του πλήθους, όπως είναι το σπρέι πιπεριού και τα δακρυγόνα, οι αντλίες πίεσης και οι λαστιχένιες σφαίρες».

«Καθώς πραγματοποιούνται νέες διαδηλώσεις, οι κυβερνήσεις πρέπει να καταστήσουν σαφές στα μέλη των σωμάτων ασφαλείας τους ότι καμία καταπάτηση δεν θα γίνει ανεκτή, ότι όλες οι καταγγελίες για αστυνομική κτηνωδία θα διερευνηθούν κατάλληλα και ότι οι υπαίτιοι θα λογοδοτήσουν».

Ο Γιάννης Καυκάς (τον Μάιο του 2011 στην Αθήνα), η Angela Jaramillo (τον Αύγουστο του 2011 στη Μαδρίτη), ο Andrei Ristache και ο πατέρας του, Augustin, (τον Ιανουάριο του 2012 στο Βουκουρέστι) δεν συνιστούσαν κάποια εμφανή απειλή για την αστυνομία ή το κοινό, όταν χτυπήθηκαν άγρια από αστυνομικούς, με αποτέλεσμα να χρειαστούν ιατρική περίθαλψη.

Ο δημοσιογράφος Μανώλης Κυπραίος υπέστη ολική απώλεια ακοής και στα δύο αυτιά, όταν αστυνομικοί έριξαν εναντίον του χειροβομβίδα κρότου-λάμψης, ενόσω εκείνος κάλυπτε διαδηλώσεις στην Αθήνα τον Ιούνιο του 2011.

Τον Αύγουστο του 2012 η αστυνομία χρησιμοποίησε δακρυγόνα αέρια και, σύμφωνα με αναφορές, πλαστικές σφαίρες και άλλες βολίδες πρόσκρουσης, ενάντια σε ειρηνικούς διαδηλωτές, που αντιδρούσαν σε εργασίες εξόρυξης χρυσού στη βόρεια Ελλάδα.

Στις 21 Οκτωβρίου 2012, αστυνομικοί των ΜΑΤ καταδίωξαν και χτύπησαν διαδηλωτές κάθε ηλικίας που είχαν συγκεντρωθεί έξω από την περιοχή όπου προγραμματίζονται οι εργασίες εξόρυξης χρυσού.

Σύμφωνα με μαρτυρίες που έλαβε η Διεθνής Αμνηστία, η αστυνομία έριξε χημικές ερεθιστικές ουσίες μέσα σε αυτοκίνητα διαδηλωτών, καθώς εκείνοι προσπαθούσαν να διαφύγουν. Μια εξηντατριάχρονη γυναίκα περιέγραψε στη Διεθνή Αμνηστία πώς αστυνομικός των ΜΑΤ την έσυρε έξω από το αυτοκίνητό της, την εξανάγκασε να γονατίσει και την ποδοπάτησε με την μπότα του στον αριστερό αστράγαλο, προκαλώντας βλάβη στο νεύρο του ποδιού της.

Η Παλόμα, δημοσιογράφος, η οποία κάλυπτε τη διαδήλωση μεταλλωρύχων στη Μαδρίτη τον Ιούλιο του 2012, χτυπήθηκε από

πλαστική σφαίρα, καθώς η αστυνομία προσπαθούσε να διαλύσει την κατά κύριο λόγο ειρηνική διαδήλωση. Το προηγούμενο έτος είχε χτυπηθεί από έναν αστυνομικό με κλομπ κατά τη διάρκεια διαδήλωσης ενάντια στην επίσκεψη του Πάπα στη Μαδρίτη. Υπέβαλε καταγγελία, ωστόσο, η υπόθεση έκλεισε, καθώς δεν κατέστη δυνατό να ταυτοποιηθεί ο δράστης.

Στις 9 Οκτωβρίου 2012, σε επιστολή προς τον Υπουργό Εσωτερικών της Ισπανίας, Χόρχε Φερνάντες, η Διεθνής Αμνηστία εξέφρασε τις ανησυχίες τις σχετικά με τη χρήση βίας και συσκευών ελέγχου του πλήθους από αστυνομικούς, και αναφέρθηκε σε περιστατικό που σημειώθηκε στις 25 Σεπτεμβρίου, όταν αστυνομικοί που δεν έχουν ταυτοποιηθεί χτύπησαν ειρηνικούς διαδηλωτές με κλομπ και πλαστικές σφαίρες, και απείλησαν δημοσιογράφους που κάλυπταν τα γεγονότα.

«Οι αστυνομικοί -που συχνά είναι ο πιο εμφανής κλάδος του κράτους- είναι αναγκασμένοι να τηρούν τη λεπτή ισορροπία ανάμεσα στην προστασία του δικαιώματος στην ελευθερία της συνάθροισης και στην τήρηση της δημόσιας τάξης. Μπορούν να το πετύχουν αυτό αν σέβονται τα υπάρχοντα διεθνή πρότυπα και τις οδηγίες καλής πρακτικής όταν αστυνομεύουν διαδηλώσεις», δήλωσε ο Φιλίππου.

Αστυνόμηση διαδηλώσεων:

ΝΑΙ:

-Να διευκολύνουν τις ειρηνικές δημόσιες συναθροίσεις αποφεύγοντας τη χρήση βίας και να τις προστατεύουν από βίαια άτομα ή μικρότερες ομάδες.

-Να αποκλιμακώνουν τις εντάσεις ή τις βίαιες καταστάσεις και να επικοινωνούν με τους διοργανωτές και τους διαδηλωτές πριν την επιχείρηση και κατά τη διάρκειά της.

-Να ελαχιστοποιούν τις φθορές, να διαφυλάσσουν και να σέβονται τη ζωή και να προστατεύουν τους ανθρώπους που δεν εμπλέκονται.

-Να χρησιμοποιούν τις αστυνομικές εξουσίες –συλλήψεις και

κράτηση– μόνο για σύννομους σκοπούς.

-Να χρησιμοποιούν βία μόνο στην απαραίτητη έκταση, και μόνο όταν τα μη βίαια ή λιγότερο βίαια μέσα έχουν αποτύχει ή δεν έχουν πιθανότητα να επιτύχουν το θεμιτό σκοπό.

-Να σκέπτονται προσεκτικά τον εξοπλισμό αστυνόμευσης και ασφάλειας που χρησιμοποιούν για τη διάλυση μιας συγκέντρωσης σύμφωνα με τις αρχές της αναγκαιότητας, της αναλογικότητας και της νομιμότητας, καθώς εξοπλισμός όπως οι λαστιχένιες σφαίρες, τα δακρυγόνα και οι χειροβομβίδες κρότου-λάμψης –που συχνά χαρακτηρίζεται «λιγότερο θανατηφόρος»– μπορεί να οδηγήσει σε σοβαρούς τραυματισμούς ή ακόμη και θανάτους.

-Να παρέχουν χωρίς καθυστέρηση ιατρική βοήθεια σε κάθε τραυματία.

-Να είναι αναγνωρίσιμοι ιδίως κατά τη διάρκεια επιχειρήσεων δημόσιας τάξης.

– Να επανεξετάζουν κάθε χρήση βίας κατά τη διάρκεια δημόσιας συνάθροισης και, όπου αρμόζει, να ερευνούν και να επιβάλλουν πειθαρχικές ή ποινικές κυρώσεις.

ΟΧΙ:

-Ποτέ δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται πυροβόλα όπλα ή καραμπίνες με σκοπό τη διάλυση ενός πλήθους.

-Τα κλομπ και ο συναφής εξοπλισμός πρόσκρουσης δεν πρέπει να χρησιμοποιείται εναντίον ανθρώπων που δεν αποτελούν απειλή και δεν είναι επιθετικοί.

-Οι χημικές ερεθιστικές ουσίες, όπως τα δακρυγόνα αέρια, δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται όταν οι άνθρωποι είναι περιορισμένοι σε έναν χώρο, ούτε με τρόπο που μπορεί να προκαλέσει διαρκή βλάβη.

Κατεβάστε την έκθεση (pdf)

Πηγή: Ελληνικό Τμήμα Διεθνούς Αμνηστίας